

Lag om miljöskadeförsäkring 30.1.1998/81

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap

Tillämpningsområde

1 §

Lagens tillämpningsområde

För sådan miljöskada enligt lagen om ersättning för miljöskador (737/1994) som i Finland utövad verksamhet har förorsakat i Finland samt för kostnader för avvärjande av dessa skador och för kostnader för återställande av miljön i sitt tidigare skick betalas ersättning med stöd av denna lag,

- 1) om ersättning inte till fullo har kunnat drivas in hos den som enligt lagen om ersättning för miljöskador är ansvarig för ersättningen av skadan (*den ersättningsskyldige*) och ersättning inte kan fås från en ansvarsförsäkring som den ersättningsskyldige tagit, eller
- 2) om det inte har kunnat utredas vem som är ersättningsskyldig.

Med stöd av denna lag ersätts inte sådana miljöskador som kan ersättas med stöd av lagen om oljeskyddsfonden (379/1974).

Se även L om försäkringsavtal 543/1994, särskilt 1 §. L om oljeskyddsfonden 379/1974 har upphävts genom L 1406/2004.

2 kap

Miljöskadeförsäkring

2 §

Försäkringsskyldighet

Sådana privaträttsliga sammanslutningar vilkas verksamhet är förenad med väsentlig risk för miljöskada eller vilkas verksamhet generellt medför olägenheter för miljön skall ha en försäkring med tanke på skada som är ersättningsgill enligt denna lag (*miljöskadeförsäkring*). Om försäkringsskyldigheten bestäms närmare genom förordning.

3 § (22.12.2009/1588)

Tillsyn över försäkringsskyldigheten

Närings-, trafik- och miljöcentralen utövar tillsyn över att försäkringsskyldigheten iakttas, så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen har rätt att för sin tillsynsuppgift få upplysningar om gällande miljöskadeförsäkringar av verksamhetsutövarna och av den Miljöförsäkringscentral som avses i 6 §.

4 §

Försäkringsgivare

Miljöskadeförsäkring kan beviljas av ett sådant försäkringsbolag som med stöd av lagen om försäkringsbolag (1062/1979) eller lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) har rätt att i Finland bedriva försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklass 13.

Ett försäkringsbolag som bedriver försäkringsrörelse enligt denna lag får inte vägra att bevilja miljöskadeförsäkring.

L om försäkringsbolag 1062/1979 har upphävts genom L om införande av försäkringsbolagslagen 522/2008. Se FörsäkringsbolagsL 521/2008.

5 §

Försäkringsgivarens ansvar och försäkringsperioden

En skada ersätts från den av försäkringsgivaren beviljade miljöskadeförsäkringen i det fallet att ersättningen inte kan drivas in hos den ersättningsskyldige och inte heller kan fås från en ansvarsförsäkring som den ersättningsskyldige har tagit. En förutsättningen för att skadan blir ersatt är att anspråk på ersättning har framställts under försäkringsperioden.

Försäkringsperioden är ett kalenderår. Om försäkringen träder i kraft mitt under ett kalenderår, upphör den första försäkringsperioden vid utgången av det pågående kalenderåret.

6 §

Miljöförsäkringscentralen och dess medlemmars ansvar

För skötseln av de i denna lag avsedda försäkringsgivarnas gemensamma ärenden finns en Miljöförsäkringscentral. Medlemmar i centralen är alla försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet enligt denna lag. Centralens medlemmar ansvarar gemensamt för centralens förpliktelser.

Miljöförsäkringscentralen ansvarar för en skada

1) när den ersättningsskyldige inte har en sådan försäkring som avses i denna lag och ersättning inte har kunnat drivas in hos honom och inte heller kan fås från en ansvarsförsäkring som han har tagit, eller

2) när det inte har kunnat utredas vem som är ersättningsskyldig.

Miljöförsäkringscentralen kan ges i uppgift att ersätta också de skador som försäkringsgivaren ansvarar för på basis av beviljad försäkring. Centralen använder då försäkringsgivarens talerätt vid en eventuell rättegång.

7 §

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

Beslutanderätten i centralen utövas av allmänna mötet och styrelsen. Vid allmänna mötet har varje medlemsbolag lika stor andel av det sammanlagda röstetalet som medlemmens ansvarsandel utgör på grundval av centralens stadgeenliga ansvarsfördelning då andelen räknas mellan de närvarande medlemmarna. Allmänna mötet utser centralens styrelse. Styrelsen har minst fyra och högst sex medlemmar.

Centralen har två av allmänna mötet utsedda revisorer som skall vara av Centralhandelskammaren godkända revisorer eller revisionssammanslutningar.

Centralen har en delegation, vars uppgift är att upprätthålla och främja samarbetet mellan medlemsbolagen och de olika intressegrupperna inom miljöskadeförsäkringen.

Beträffande centralens förvaltning och medlemmarnas förpliktelser bestäms närmare i stadgarna, vilka fastställs av vederbörande ministerium. På centralen tillämpas dessutom vad som bestäms i föreningslagen (503/1989), om inte något annat följer av denna lag eller centralens stadgar.

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iakttas i Miljöförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet och över försäkringsmatematiska faktorer. (19.12.2008/904)

8 §

Försäkringspremie

Försäkringspremien skall bestämmas så att den skadelidandes fördel tryggas. Premien skall dock stå i rimlig proportion till de kostnader som försäkringarna medför. När premien bestäms skall dessutom beaktas omfattningen av den i denna lag avsedda affärsverksamhet som den försäkringsskyldiga sammanslutningen bedriver samt den risk för miljöskada som är förenad med verksamheten, ävensom annan olägenhet som åsamkas miljön.

9 §

Försummelse av försäkringsskyldigheten

En försäkringsskyldig sammanslutning som försummat att uppta försäkring är skyldig att för tiden för försummelsen till Miljöförsäkringscentralen betala en av centralen fastställd gottgörelse som motsvarar högst en tiodubbel genomsnittlig försäkringspremie. I beslut om fastställande av gottgörelse får ändring sökas hos länsrätten på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Finansinspektionen meddelar föreskrifter om beräkning av den genomsnittliga försäkringspremien. (19.12.2008/904)

Försäkringspremien och den i 1 mom. nämnda gottgörelsen jämte dröjsmålsränta får drivas utan dom eller beslut in i den ordning som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Förvaltningsdomstolarna har kommit i länsrätternas ställe. Se L om förvaltningsdomstolarna 430/1999. L om indrivning av skatter och avgifter i utökningsväg 367/1961 har upphävts genom L om verkställighet av skatter och avgifter 706/2007.

10 §

Uppsägning och upphörande av försäkring

Försäkringen fortgår en försäkringsperiod i sänder, om den inte sägs upp skriftligen senast tre månader före utgången av försäkringsperioden. Försäkringstagarens uppsägningsanmälan skall åtföljas av ett intyg över att en ny försäkring har tecknats.

Om den verksamhet som avses i 2 § upphör eller sammanslutningen upphör med sin verksamhet eller om försäkringsskyldigheten annars upphör, skall försäkringstagaren meddela försäkringsgivaren detta skriftligen. Försäkringen upphör en månad efter det att meddelandet har inkommit till försäkringsgivaren.

11 § (19.12.2008/904)

Finansinspektionens rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter

Försäkringsbolaget ska för kännedom tillställa Finansinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Finansinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer Finansinspektionen en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om förandet av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen ska på det sätt som Finansinspektionen föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

3 kap

Ersättningar

12 §

Bestämmande av ersättning

En ersättning bestäms med iakttagande i tillämpliga delar av lagen om ersättning för miljöskador. Med stöd av denna lag betalas dock inte någon sådan ersättning för framtida skador som avses i 9 § lagen om ersättning för miljöskador, och försäkringsgivaren har inte heller sådan inlösningsskyldighet som avses i 10 § i nämnda lag.

13 § (2.11.2001/937)

Den skadelidandes självrisk

En ersättning minskas med den skadelidandes självriskandel, som är 300 euro om den skadelidande är en fysisk person och 3 000 euro om den skadelidande är en juridisk person.

De belopp som anges i 1 mom. kan ändras genom förordning av statsrådet, om förändringar i den allmänna prisnivån ger anledning därtill.

14 §

Den skadelidandes medverkan

Om den skadelidande har medverkat till skadans uppkomst, betalas ersättning enbart till den del andra orsaker har medverkat till skadans uppkomst. Är den skadelidande en fysisk person, kan dock hans medverkan beaktas som en faktor som minskar ersättningen endast om medverkan har varit uppsåtlig eller berott på grov vårdslöshet.

15 §

Ersättningens maximibelopp

Med stöd av denna lag betalas i ersättning för ett och samma försäkringsfall högst 5 miljoner euro. För två eller flera försäkringsfall som anmälts under en och samma försäkringsperiod betalas dock sammanlagt högst 8,5 miljoner euro i ersättning. (2.11.2001/937)

Skador som orsakats av en och samma föroreningsfall eller någon annan liknande störning betraktas som ett och samma försäkringsfall, oberoende av om anspråk på ersättning har framställts under en eller flera försäkringsperioder. Om ersättningsanspråk för dylika skador framställs under olika försäkringsperioder, anses de hänföra sig till den försäkringsperiod under vilken det första ersättningsanspråket har framställts.

De belopp som nämns i 1 mom. kan ändras genom förordning av statsrådet, om förändringar i den allmänna prisnivån ger anledning till det eller om antalet försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet som avses i denna lag förändras väsentligt eller om dessa bolags risktäckningskapacitet förändras väsentligt. (2.11.2001/937)

16 §

Den skadelidandes skyldighet att lämna utredning

För att få ersättning med stöd av denna lag skall den skadelidande visa

1) att ersättning inte har kunnat drivas in hos den ersättningsskyldige genom utmätning eller på grund av att konkurs eller annat insolvensförfarande har påbörjats eller att den ersättningsskyldiga har upplösts och ersättning inte kan fås från en ansvarsförsäkring som den ersättningsskyldige har tagit, eller

2) att det inte kan utredas vem som är ersättningsskyldig, med beaktande av den skadelidandes möjligheter att utreda ersättningsskyldigheten.

17 §

Framställande av ersättningsanspråk samt preskription

Då ersättning yrkas med stöd av denna lag skall skadan anmälas skriftligen till försäkringsgivaren eller Miljöförsäkringscentralen senast tre år efter det att den skadelidande fick kännedom om att ersättning inte kan drivas in hos den ersättningsskyldige eller att det inte kan utredas vem som är ersättningsskyldig.

Av särskilda skäl kan ett ersättningsanspråk upptas till prövning även senare än vad som bestäms i 1 mom. Anspråk på ersättning skall dock alltid framställas senast 10 år efter det att skadan framkommit.

Om ett skadeersättningsmål som gäller en och samma skada är anhängigt i domstol, kan anspråk på ersättning utan hinder av 1 och 2 mom. framställas inom ett år efter det att domen i skadeersättningsmålet har vunnit laga kraft.

18 §

Utbetalning av ersättning

Ersättning för personskador skall betalas ut eller meddelande om att ersättning inte betalas ut lämnas skyndsamt och senast tre månader efter det att försäkringsgivaren eller Miljöförsäkringscentralen fått den utredning som avses i 16 § samt de övriga handlingar och uppgifter som avses i 69 § lagen om försäkringsavtal (543/1994) och som behövs för ersättningsärendet.

Ersättningar för andra skador än personskador skall betalas ut under april månad under det kalenderår som följer efter skadeanmälan. Om utbetalning av ersättning då ännu inte är möjlig, skall ersättningen betalas ut senast tre månader efter det att försäkringsgivaren eller Miljöförsäkringscentralen har fått den utredning samt de handlingar och uppgifter som avses i 1 mom.

Om det maximala ersättningsbelopp som nämns i 15 § inte räcker till för utbetalning av full ersättning för alla de skador som under en och samma försäkringsperiod anmälts till centralen, fördelas beloppet i proportion till storleken av varje skada som skall ersättas. Ersättningar för personskador skall dock betalas ut före andra ersättningar. Utbetalda ersättningar återkrävs inte.

Om det på grundval av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan Finansinspektionen besluta att det i ersättning tills vidare ska utbetalas endast en del av den fulla ersättningen. (19.12.2008/904)

19 §

Fördröjd utbetalning av ersättning

Fördröjs utbetalningen av ersättning, skall den fördröjda ersättningen betalas förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen per år följer den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982). Skyldigheten att betala ersättningen förhöjd gäller dock inte på samordning eller regressrätt grundade prestationer mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

20 §

Samordning och regressrätt

Om ersättning för en skada redan har betalats till den skadelidande med stöd av någon annan lag, dras det utbetalda beloppet av från ersättningen enligt denna lag.

Har den skadelidande fått ersättning med stöd av denna lag, övergår den skadelidandes rätt att få ersättning från den som är ansvarig för skadan på den försäkringsgivare som har betalt ersättningen eller på Miljöförsäkringscentralen intill det belopp som försäkringsgivaren eller centralen har betalt ut i ersättning.

21 § (22.12.2005/1101)

Indexjustering

Fortlöpande ersättningar som med stöd av denna lag betalas för personskador indexjusteras i enlighet med 9 § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961).

För bestämmande av inkomstbortfall och förlust av underhåll skall förvärvsinkomsten under olika år justeras till skadeårets nivå med den lönekoeficient som avses i 7 b § i lagen om pension för arbetstagare.

Det försäkringsbolag som svarar för utbetalningen av grundersättningen eller Miljöförsäkringscentralen är skyldig att göra indexjusteringen. (22.12.2006/1373)

L om pension för arbetstagare 395/1961 har upphävts genom L om pension för arbetstagare 395/2006. Se även L om införande av L om pension för arbetstagare 396/2006.

21 a § (22.12.2006/1373)

Fördelningssystemet

Försäkringsbolag som bedriver försäkring enligt denna lag skall varje kalenderår i proportion till premieinkomsten på det sätt som anges i 2–7 mom. (*fördelningssystemet*) delta i finansieringen av de indexjusteringar enligt 21 § som försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen betalar ut varje år. Med *premieinkomst* avses i denna paragraf en sådan premieinkomst för en försäkring enligt denna lag som ingår i försäkringsbolagets resultaträkning.

Miljöförsäkringscentralen meddelar försäkringsbolagen senast den 31 maj det år som föregår utbetalningsåret för i 1 mom. avsedda förhöjningar (*fördelningsåret*) det relationstal som bestämmer beloppet av de finansieringsandelar (*fördelningsavgifter*) som behövs för finansieringen av fördelningssystemet i proportion till fördelningsårets premieinkomst. Relationstalet skall grunda sig på ett kalkylerat belopp av de förhöjningar enligt 1 mom. (*ersättningar enligt fördelningssystemet*) som försäkringsbolagen och centralen beräknas betala under fördelningsåret, samt beloppen av premieinkomsterna. Dessutom skall i relationstalet beaktas det över- eller underskott (*fördelningssaldo*) som bildas av skillnaden mellan fördelningsavgifterna och ersättningarna ur fördelningssystemet för de år som föregår fördelningsåret. Närmare bestämmelser om beaktandet av fördelningssaldot vid uträkningen av relationstalet utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Den bolagsspecifika fördelningsavgiften fås genom att multiplicera relationstalet enligt 2 mom. med försäkringsbolagets premieinkomst under fördelningsåret. Det bolagsspecifika fördelningssaldot bestäms utifrån försäkringsbolagets premieinkomst för fördelningsåret i proportion till det fördelningssaldo som influtit för fördelningsåret och de år som föregår detta. Det bolagsspecifika fördelningssaldot utgör försäkringsbolagets skuld till fördelningssystemet, om saldot visar överskott och försäkringsbolagets fordringar hos fördelningssystemet, om saldot visar underskott.

Miljöförsäkringscentralen gör senast den 31 maj under fördelningsåret upp en kalkyl över de ersättningar som centralen och försäkringsbolagen beräknas betala ur fördelningssystemet under fördelningsåret, samt beloppen av de bolagsspecifika fördelningsavgifterna och fördelningssaldona. Närmare bestämmelser om grunderna för kalkylen utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Miljöförsäkringscentralen fastställer senast den 31 maj det år som följer efter fördelningsåret de ersättningar som centralen och försäkringsbolagen skall betala enligt fördelningssystemet under fördelningsåret samt de bolagsspecifika fördelningsavgifterna och fördelningssaldona.

Försäkringsbolaget skall betala den kalkylerade fördelningsavgiften och den slutligt fastställda fördelningsavgiften samt en post som beror på förändringen i det bolagsspecifika fördelningssaldot till Miljöförsäkringscentralen, och centralen skall redovisa den kalkylerade ersättningen och den slutligt fastställda ersättningen enligt fördelningssystemet samt den post som beror på förändringen i det bolagsspecifika fördelningssaldot till försäkringsbolagen. Närmare bestämmelser om fördelningsavgiften och redovisningen av den utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Till de slutliga betalningar som avses ovan i 6 mom. fogas en ränta som räknats på skillnaden mellan de slutliga betalningarna och förskottsbetalningarna för ett års tid räknat från den 1 juli under fördelningsåret. Som ränta används i 12 § i räntelagen nämnd referensränta som gäller nämnda dag.

4 kap

Särskilda bestämmelser

22 §

Miljöförsäkringsnämnden

Statsrådet tillsätter för tre år i sänder en miljöförsäkringsnämnd.

Nämnden är verksam i anslutning till Miljöförsäkringscentralen, och dess uppgift är att till den som kräver eller krävs på ersättning med stöd av denna lag ge rekommendationer om ersättning för miljöskador.

Om nämndens sammansättning och behandlingen av ärenden i nämnden samt om kostnaderna för behandlingen av ärendena bestäms genom förordning.

23 § (13.3.2009/149)

Väckande av talan

Talan som gäller ersättning kan väckas vid tingsrätten först efter det att miljöförsäkringsnämnden har yttrat sig om försäkringsgivarens eller Miljöförsäkringscentralens ersättningsbeslut.

24 §

Rätt att få upplysningar

Försäkringsgivaren, Miljöförsäkringscentralen och miljöförsäkringsnämnden har rätt att, för utredningen av försäkrings- eller ersättningsärenden som de behandlar, av myndigheter, den som utövar hälso- eller sjukvårdsverksamhet, pensionsskyddscentralen samt försäkrings- och pensionsanstalterna få de upplysningar som är nödvändiga, utan hinder av vad som bestäms om de sistnämndas tystnadsplikt.

25 § (29.10.1999/992)

Tystnadsplikt

I fråga om tystnadsplikten för den som är anställd hos Miljöförsäkringscentralen eller som centralen anlitar som sakkunnig på grundval av ett uppdrag och i fråga om tystnadsplikten för den som är medlem av eller anställd hos miljöförsäkringsnämnden eller som nämnden anlitar som sakkunnig på grundval av ett uppdrag, samt i fråga om utlämnande av uppgifter som omfattas av tystnadsplikten och i fråga om brott mot tystnadsplikten gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 18 kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkringsbolag.

26 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

5 kap

Ikraftträdande

27 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

I fråga om ersättning för en skada som har orsakats av verksamhet som har bedrivits före lagens ikraftträdande tillämpas inte denna lag, även om skadan har visat sig först efter lagens ikraftträdande.

En sammanslutning som bedriver sådan verksamhet som avses i 2 § skall inom tre månader räknat från lagens ikraftträdande uppta miljöförsäkring för en hel försäkringsperiod.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

RP 82/1997, MiUB 11/1997, RSv 155/1997

Ikraftträdelsestadganden:

29.1.1999/90:

Denna lag träder i kraft den 1 april 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om miljöskadeförsäkring och om tillsynen över Miljöförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

RP 163/1998, EkUB 29/1998, RSv 202/1998

29.10.1999/992:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

RP 37/1999, EkUB 6/1999, RSv 30/1999

2.11.2001/937:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 102/2001, MiUB 7/2001, RSv 102/2001

30.12.2004/1355:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005 och gäller till och med den 31 december 2005.

Denna lag tillämpas också på miljöskador som inträffat före lagens ikraftträdande. Indexjusteringar enligt denna lag av andra fortlöpande ersättningar än ersättningar för inkomstbortfall och familjepensioner görs på det belopp som har justerats enligt indexnivån för 2004 enligt de indexjusteringsbestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

RP 249/2004, ShUB 40/2004, RSv 210/2004

22.12.2005/1101:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Denna lag tillämpas också på miljöskador som har inträffat före lagens ikraftträdande.

Indexjustering enligt 1 § 1 mom. och justering av förvärvsinkomster med lönekoeficienten enligt 1 § 2 mom. görs på ett belopp som har justerats till en indexnivå motsvarande året 2005 enligt de indexjusteringsbestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

RP 178/2005, ShUB 39/2005, RSv 209/2005

22.12.2006/1371:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Denna lag tillämpas på förhöjningar som finansieras genom fördelningssystemet år 2007 eller därefter.

Som relationstal enligt 21 a § 2 mom. för fördelningsåret 2007 används vid tillämpningen av denna lag 0 procent av försäkringsbolagets premieinkomst inklusive fördelningsavgift för en försäkring enligt denna lag som ingår i resultaträkningen.

Beloppet för i 21 a § 2 och 3 mom. i denna lag avsett fördelningssaldo som inflyter för de år som föregår fördelningsåret 2007 är noll.

RP 238/2006, ShUB 44/2006, RSv 212/2006

19.12.2008/904:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

RP 66/2008, EkUB 20/2008, RSv 109/2008

13.3.2009/149:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2009.

På ärenden som har inletts före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

RP 70/2008, LaUB 16/2008, RSv 5/2009

22.12.2009/1588:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 161/2009, FvUB 18/2009, RSv 205/2009